

§ 7. Osoby, powołane do służby w strażach, pełnią ją w miastach, gromadach i gminach niepodzielonych na gromady, na których terenie zamieszkują.

§ 8. Osoby, powołane do służby w strażach, pełnią ją bezpłatnie w ubraniu własnym i mają się żywić w czasie pełnienia tej służby własnym kosztem.

§ 9. Osoby, powołane do służby w strażach, obowiązane są w czasie spełniania tego obowiązku do posłuchu wobec przełożonych, wyznaczonych stosownie do regulaminu oraz wobec organów P. P. w zakresie wypełniania poruczonych zadań.

§ 10. W wyjątkowych przypadkach na zarządzenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej może być nałożony obowiązek uzbrajania straży miejskiej, gminnej i gromadzkiej staniem miasta, gminy lub gromady.

§ 11. W razie szkody lub straty powstałej wskutek zaniedbania obowiązków służby bezpieczeństwa, wojewódzka władza administracji ogólnej orzeka o odpowiedzialności za te szkody i straty i określa wysokość odszkodowania.

§ 12. Powiatowa władza administracji ogólnej nakłada w myśl orzeczenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, obowiązek wynagrodzenia szkód i strat na właściwą gminę.

§ 13. Rada gminna zaś ze swej strony pociąga do obowiązku pokrycia odszkodowania osobę winną zaniedbania, które spowodowało szkodę.

§ 14. W razie gdyby osoba winna spowodowania szkody nie została wykryta lub też nie jest w stanie pokryć odszkodowania, rada gmin-

na rozkłada świadczenia celem pokrycia odszkodowania na mieszkańców gminy, lub mieszkańców gromady, jeżeli szkody powstałe ograniczają się do jednej lub kilku gromad, nie obejmując terytorium całej gminy.

§ 15. Świadczenia celem pokrycia odszkodowania oblicza się w kwotach pieniężnych, o ile zaś dana osoba nie może uiścić nałożonej na nią kwoty, przysługuje zarządowi gminy prawo zamiany świadczenia pieniężnego na świadczenie w naturze. Normy świadczeń zastępczych uchwała rada gminna.

§ 16. Rozkład świadczeń na pokrycie ustalonego odszkodowania przeprowadza się według następującej zasady:

1) w gminach wiejskich połowę wartości odszkodowania pokrywają w równym stosunku wszystkie osoby obowiązane do pomocniczej służby bezpieczeństwa, drugą zaś połowę wartości pokrywają płatnicy podatku wyrównawczego w stosunku do wymierzonych kwot tego podatku;

2) w gminach miejskich: połowę wartości odszkodowania pokrywają osoby obowiązane do pomocniczej służby bezpieczeństwa w równym stosunku; połowę wartości odszkodowania pokrywają płatnicy podatku dochodowego w stosunku do wymierzonych kwot tego podatku.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze powiatu z dniem obwieszczenia go w miejscowości, będącej siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej a gdy warunki nie pozwalają na dokonanie obwieszczenia w tej miejscowości — z dniem obwieszczenia go w siedzibie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

561

ROZPORZĄDZENIE WYJĄTKOWE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 września 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Poczt i Telegrafów oraz Przemysłu i Handlu w sprawie unieruchomienia radiostacji krótkofalowych nadawczo-odbiorczych.

Na podstawie art. 8 ust. (1) pkt 5) ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) i art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1939 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 366) zarządzam co następuje:

§ 1. Radiostacje krótkofalowe nadawczo-odbiorcze będące w posiadaniu osób oraz instytucji prywatnych i instytucji samorządowych mają być niezwłocznie unieruchomione.

§ 2. Powiatowe władze administracji ogólnej zabezpieczą wspomniane aparaty, urządzenia i ich części składowe, gdziekolwiek by się one znajdowały, w taki sposób, aby używanie, pozbywanie lub oddawanie ich osobom trzecim było uniemożliwione.

Zabezpieczenie może nastąpić albo w miejscu znajdowania się tych przedmiotów, albo w innym miejscu, według uznania władzy.

§ 3. Wszystkie zakłady, przedsiębiorstwa lub osoby sprzedające, wypożyczające lub w inny sposób oddające do użytku osób trzecich aparaty i urządzenia wymienione w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, jak również wszelkiego rodzaju części składowe do tych aparatów i urządzeń, obowiązane są z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zaprzestać tych czynności do czasu uzyskania zezwolenia powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze powiatu z dniem obwieszczenia go w miejscowości, będącej siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej, a gdy warunki nie pozwalają na dokonanie obwieszczenia w tej miejscowości — z dniem obwieszczenia go w siedzibie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stawoj Skłodkowski

562

ROZPORZĄDZENIE WYJĄTKOWE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 września 1939 r.

o ochronie i utrzymaniu prawidłowego działania środków komunikacyjnych i środków łączności wraz z przynależnymi urządzeniami urzędów i instytucji rządowych i samorządowych.

Na podstawie art. 8 ust. (1) pkt 8) ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) i art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1939 r. o stanie wojennym (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 366) zarządzam co następuje:

§ 1. Powiatowe władze administracji ogólnej po porozumieniu się z miejscowymi władzami wojskowymi, kolejowymi i pocztowo-telegraficznymi wydają zarządzenia dotyczące organizacji służby dla ochrony i utrzymania prawidłowego działania środków komunikacyjnych a więc torów, urządzeń i stacji kolejowych, dróg lądowych, mostów, wiaduktów i przepustów drogowych, szlaków i urządzeń na drogach żelaznych i dróg kolejowych jako też środków łączności wraz z przynależnymi urządzeniami oraz dla ochrony i utrzymania prawidłowego działania urzędów i instytucji rządowych i samorządowych.

Do służby tej może być również użyta pomocnicza służba bezpieczeństwa, współdziałająca z organami Policji Państwowej.

§ 2. Powiatowe władze administracji ogólnej w zależności od warunków miejscowych ustalają regulamin pełnienia omawianej służby, wydają szczegółowe zarządzenia co do jej pełnienia oraz przydzielają poszczególne zadania w zakresie ochrony na zasadach określonych w rozporządzeniu wyjątkowym o pomocniczej służbie bezpieczeństwa.

§ 3. W wyjątkowych przypadkach na zarządzenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej mają być uzbrojone osoby, pełniące

służbę dla ochrony i prawidłowego działania obiektów w § 1 niniejszego rozporządzenia oznaczonych.

§ 4. Strażnicy uprawnieni są do użycia broni w wypadkach rzeczywistego napadu lub zamachu, zagrażającego bezpośrednio ich życiu albo powierzonemu strażnikom mieniu, jeżeli odparcie takiego napadu lub zamachu innymi środkami jest niemożliwe, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

§ 5. Użycie broni musi poprzedzić przynajmniej jednorazowe ostrzeżenie.

Jeżeli ze względu na okoliczności danego przypadku ostrzeżenie ustne jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Bez ostrzeżenia wolno użyć broni tylko wówczas, gdy wszelka zwłoka grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem życia strażnika lub powierzonych mu mienia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze powiatu z dniem obwieszczenia go w miejscowości będącej siedzibą powiatowej władzy administracji ogólnej, a gdy warunki nie pozwalają na dokonanie obwieszczenia w tej miejscowości — z dniem obwieszczenia go w siedzibie właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Stawoj Skłodkowski